

Convenție din 15/06/1997

între Guvernul României și Guvernul Statului Israel pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit

Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 86 din 23/02/1998

Guvernul României și Guvernul Statului Israel, dorind să promoveze și să întărească relațiile economice dintre cele două țări, au convenit asupra celor ce urmează:

ARTICOLUL 1 Persoane vizate

Prezenta convenție se aplică persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

ARTICOLUL 2 Impozite vizate

1. Prezenta convenție se aplică impozitelor pe venit stabilite în numele unui stat contractant, indiferent de modul în care sunt percepute.

2. Sunt considerate impozite pe venit toate impozitele stabilite pe venitul total sau pe elemente de venit, inclusiv impozitele pe câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare sau imobiliare, precum și impozitele asupra creșterii capitalului.

3. Impozitele existente, asupra cărora se aplică prezenta convenție, sunt, în special:

a) În cazul României:

(i) impozitul pe veniturile realizate de persoanele fizice;

(ii) impozitul pe profitul persoanelor juridice;

(iii) impozitul pe salarii și pe alte remunerații similare;

(iv) impozitul pe dividende,

denumite în continuare impozit român.

b) În cazul Israelului:

- impozitele stabilite în conformitate cu Legea impozitului pe venit și cu celelalte legi elaborate în completarea acesteia (cu excepția impozitului pe câștigurile din capital),

denumite în continuare impozit israelian.

4. Independent de prevederile paragrafului 3 al prezentului articol, în cazul în care România, după data semnării convenției, va modifica legislația sa fiscală internă prin introducerea impozitului pe câștigurile din capital, stabilit asupra veniturilor din înstrăinarea oricărui fel de proprietate, autoritatea competentă din România va înștiința autoritatea competentă din Israel asupra acestei modificări din legislația sa internă și, începând cu data de 1 ianuarie a anului calendaristic imediat următor datei la care a avut loc modificarea respectivă, acest impozit și impozitul echivalent pe câștigurile din capital, care este stabilit în Israel în aceleași condiții, vor fi considerate ca incluse în subparagrafele a) și b) ale paragrafului 3 al prezentului articol.

5. Prezenta convenție se va aplica, de asemenea, oricăror impozite de natură identică sau similară, care se vor adăuga ulterior sau care vor înlocui impozitele existente, după data semnării prezentei convenții. Autoritățile competente ale statelor contractante își vor comunica reciproc orice modificări importante aduse legislațiilor lor fiscale respective.

ARTICOLUL 3 Definiții generale

1. În sensul prezentei convenții, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) expresiile un stat contractant și celălalt stat contractant înseamnă România sau Israel, după cum cere contextul;

b) termenul România înseamnă România, iar când este folosit în sens geografic înseamnă teritoriul României, inclusiv marea sa teritorială, precum și zona economică exclusivă, asupra căreia România exercită suveranitatea, drepturi suverane și jurisdicție, în conformitate cu propria sa legislație și cu dreptul internațional cu privire la explorarea și exploatarea resurselor naturale, biologice și minerale, aflate în apele mării, pe fundul și în subsolul acestor ape;

c) termenul Israel înseamnă Statul Israel, iar când este folosit în sens geografic înseamnă teritoriul Statului Israel, inclusiv marea sa teritorială, precum și zona economică exclusivă și platoul continental, asupra căreia Statul Israel exercită drepturi suverane, în conformitate cu propria sa legislație și cu dreptul internațional cu privire la explorarea și exploatarea resurselor naturale, biologice și minerale aflate în apele mării, pe fundul și în subsolul acestor ape;

d) termenul persoană include o persoană fizică, o societate sau orice altă grupare de persoane;

e) termenul societate înseamnă orice persoană juridică sau orice entitate care este considerată ca persoană juridică în scopul impunerii;

f) expresiile întreprindere a unui stat contractant și întreprindere a celuilalt stat contractant înseamnă, după caz, o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celuilalt stat contractant;

g) termenul naționali înseamnă toate persoanele fizice având cetățenia unui stat contractant și toate persoanele juridice sau alte entități constituite în conformitate cu legislația în vigoare într-un stat contractant;

h) expresia trafic internațional înseamnă orice transport efectuat cu o navă, vapor, aeronavă, vehicul feroviar și rutier, exploatate de o întreprindere care are locul conducerii sale efective și centrale într-un stat contractant, cu excepția cazului când un astfel de transport este efectuat numai între locuri situate în celălalt stat contractant;

i) expresia autoritate competentă înseamnă:

(i) în România, ministrul finanțelor sau reprezentantul său autorizat;

(ii) în Israel, ministrul finanțelor sau reprezentantul său autorizat.

2. În ceea ce privește aplicarea prezentei convenții de către fiecare stat contractant, orice termen care nu este altfel definit în cadrul convenției va avea sensul ce i se atribuie de legislația acelu stat contractant, referitoare la impozitele care fac obiectul prezentei convenții, dacă contextul nu cere o interpretare diferită.

ARTICOLUL 4 Rezident

1. În sensul prezentei convenții, expresia rezident al unui stat contractant înseamnă orice persoană care, în virtutea legislației acelu stat, este supusă impunerii în acel stat datorită domiciliului sau rezidenței sale, locului de conducere sau oricărui alt criteriu de natură similară.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, acest caz va fi soluționat în conformitate cu următoarele reguli:

a) persoana va fi considerată rezidentă a statului contractant în care dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa. Dacă dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în ambele state contractante, va fi considerată rezidentă a statului contractant cu care legăturile sale personale și economice sunt mai strânse (centrul intereselor vitale);

b) dacă statul contractant în care această persoană are centrul intereselor sale vitale nu poate fi

determinat sau dacă această persoană nu dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în nici unul dintre statele contractante, va fi considerată rezidentă a statului contractant în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă această persoană locuiește în mod obișnuit în ambele state contractante sau nu locuiește în nici unul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă a statului contractant al cărui național este;

d) dacă această persoană este național al ambelor state contractante sau al nici unuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, aceasta va fi considerată rezidentă a statului în care este situat locul conducerii sale efective și centrale.

ARTICOLUL 5 Sediu permanent

1. În sensul prezentei convenții, expresia sediu permanent înseamnă un loc fix de afaceri prin care întreprinderea își exercită, în întregime sau în parte, activitatea sa.

2. Expresia sediu permanent cuprinde, îndeosebi:

- a) un loc de conducere;
- b) o sucursală;
- c) un birou;
- d) o uzină;
- e) un atelier;
- f) o mină, un puț petrolier sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale;
- g) un șantier de construcții, un proiect de construcție, de instalație sau de montaj, ori activitățile de supraveghere sau consultanță legate de acestea, dacă durează mai mult de 9 luni.

3. Independent de prevederile precedente ale acestui articol, expresia sediu permanent se consideră că nu include:

- a) folosirea de instalații exclusiv în scopul depozitării, expunerii sau livrării de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii;
- b) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii exclusiv în scopul depozitării, expunerii sau livrării;
- c) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii exclusiv în scopul de a fi prelucrate de către o altă întreprindere;
- d) vânzarea produselor sau a mărfurilor aparținând întreprinderii, expuse în cadrul unui târg sau al unei expoziții temporare ocazionale, după închiderea aceluși târg sau acelei expoziții;
- e) menținerea unui loc fix de afaceri exclusiv în scopul cumpărării de produse sau de mărfuri ori al colectării de informații pentru întreprindere;
- f) menținerea unui loc fix de afaceri exclusiv în scopul de a face reclamă, de a furniza informații, pentru cercetări științifice sau pentru alte activități care au un caracter pregătitor sau auxiliar pentru întreprindere;
- g) menținerea unui loc fix de afaceri exclusiv pentru orice combinație de activități menționate în subparagrafele a)-f), cu condiția ca întreaga activitate a locului fix de afaceri care rezultă din această combinație să aibă un caracter pregătitor sau auxiliar.

4. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, când o persoană - alta decât un agent cu statut independent, căruia i se aplică prevederile paragrafului 5 - acționează în numele unei întreprinderi, când are și exercită în mod obișnuit într-un stat contractant împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, acea întreprindere va fi considerată că are un sediu permanent în acel stat, în legătură cu orice activități pe care acea persoană le desfășoară pentru întreprindere, cu excepția cazului în care activitățile acestei persoane sunt limitate la cele menționate la paragraful 3, care, dacă ar fi exercitate printr-un loc fix de afaceri, nu ar face din acel loc fix de afaceri un sediu

permanent în conformitate cu prevederile aceluiași paragraf.

5. O întreprindere a unui stat contractant nu este considerată că are un sediu permanent în celălalt stat contractant numai prin faptul că aceasta își exercită activitatea în acel celălalt stat contractant prin intermediul unui broker, al unui agent comisionar general sau al oricărui alt agent cu statut independent, cu condiția ca aceste persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite.

6. Faptul că o societate care este rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate care este rezidentă a celuilalt stat contractant sau care exercită activități de afaceri în acel celălalt stat (printr-un sediu permanent sau în alt mod) nu este prin el însuși suficient pentru a face din oricare dintre aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

ARTICOLUL 6

Venituri din proprietăți imobiliare

1. Veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv veniturile din agricultură și exploatarea forestieră), situate în celălalt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. În sensul prezentei convenții, expresia proprietăți imobiliare este definită în conformitate cu legislația statului contractant în care proprietățile în cauză sunt situate. Expresia cuprinde, în orice caz, accesoriile proprietăților imobiliare, inventarul viu și echipamentul utilizat în agricultură și exploatarea forestieră, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la rente variabile sau fixe pentru exploatarea sau concesionarea exploatarea zăcămintelor minerale, izvoarelor și a altor resurse naturale; navele, vapoarele, aeronavele, vehiculele feroviare și rutiere nu sunt considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea în orice altă formă a proprietății imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se aplică, de asemenea, veniturilor provenind din proprietățile imobiliare ale unei întreprinderi și veniturilor din proprietățile imobiliare utilizate pentru exercitarea unei profesii independente.

ARTICOLUL 7

Profiturile întreprinderilor

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant vor fi impozabile numai în acest stat contractant, în afară de cazul în care întreprinderea își exercită activitatea de afaceri în celălalt stat contractant, printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea își exercită activitatea de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat contractant, dar numai acea parte care este atribuibilă aceluiași sediu permanent.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui stat contractant își exercită activitatea de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo, atunci în fiecare stat contractant se atribuie aceluiași sediu permanent profiturile pe care le-ar fi putut realiza, dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare, în condiții identice sau similare și tratând cu toată independența cu întreprinderea al cărei sediu permanent este.

3. La determinarea profiturilor unui sediu permanent vor fi admise la scădere cheltuielile efectuate pentru scopurile urmărite de sediul permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare, indiferent de faptul că s-au efectuat în statul contractant în care se află situat sediul permanent sau în altă parte.

4. În măsura în care într-un stat contractant se obișnuiește ca profiturile de atribuit unui sediu permanent să fie determinate prin repartizarea profiturilor totale ale întreprinderii între diversele

sale părți componente, nici o prevedere a paragrafului 2 nu va împiedica acel stat contractant să determine, după cum este uzual, profiturile impozabile pe baza unei astfel de repartizări; metoda de repartizare adoptată va fi totuși aceea prin care rezultatul va fi în concordanță cu principiile enunțate în prezentul articol.

5. Nici un profit nu se va atribui unui sediu permanent numai pentru faptul că acest sediu permanent cumpără produse sau mărfuri pentru întreprindere.

6. În sensul paragrafelor precedente, profiturile de atribuit sediului permanent se vor determina în fiecare an prin aceeași metodă, în afară de cazul când există motive temeinice și suficiente de a proceda altfel.

7. Când profiturile includ elemente de venit tratate separat în alte articole ale prezentei convenții, prevederile acelor articole nu vor fi afectate de prevederile prezentului articol.

ARTICOLUL 8 Întreprinderi de transport

1. Profiturile din exploatarea în trafic internațional a navelor, a vapoarelor, a aeronavelor, a vehiculelor feroviare și rutiere vor fi impozabile numai în statul contractant în care este situat locul conducerii efective și centrale al întreprinderii.

2. Dacă locul conducerii efective și centrale al unei întreprinderi de transport naval se află la bordul unei nave sau al unui vapor, acesta se consideră a fi situat în statul contractant în care se află portul de înregistrare a navei sau a vaporului ori, dacă nu există un astfel de port de înregistrare, în statul contractant al cărui rezident este cel care exploatează nava sau vaporul.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică, de asemenea, profiturilor obținute din participarea la un pool, la o exploatare în comun sau la o agenție internațională de transporturi.

4. Independent de prevederile paragrafului 1 al prezentului articol și ale art. 7, profiturile obținute de o întreprindere a unui stat contractant din exploatarea navelor, a vapoarelor, a aeronavelor, a vehiculelor feroviare și rutiere, utilizate, în principal, pentru transporturi efectuate numai între locuri situate într-un stat contractant, sunt impozabile în acel stat contractant.

ARTICOLUL 9 Întreprinderi asociate

Când:

a) o întreprindere a unui stat contractant participă, direct sau indirect, la conducerea, la controlul sau la capitalul unei întreprinderi a celui alt stat contractant; sau

b) aceleași persoane participă, direct sau indirect, la conducerea, la controlul sau la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și al unei întreprinderi a celui alt stat contractant, și,

fie într-un caz, fie în celălalt caz, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor financiare sau comerciale prin condiții acceptate sau impuse, care diferă de acelea ce ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci profiturile care, fără aceste condiții, ar fi fost obținute de una dintre întreprinderi, dar nu au putut fi obținute în fapt datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acelei întreprinderi și impuse în consecință.

ARTICOLUL 10 Dividende

1. Dividendele plătite de o societate rezidentă a unui stat contractant unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Totuși aceste dividende pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant în care este rezidentă societatea plătoare de dividende, în conformitate cu legislația acelu stat contractant, dar dacă

primitorul este beneficiarul efectiv al dividendelor, impozitul astfel stabilit nu va depăși 15% din suma brută a dividendelor. Prevederile prezentului paragraf nu afectează impunerea societății pentru profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Termenul dividende, în sensul prezentului articol, indică veniturile provenind din acțiuni, acțiuni sau titluri de folosință, părți miniere, părți de fondator sau din alte drepturi, care nu sunt titluri de creanță, din participarea la profituri, precum și veniturile din alte părți sociale, care sunt supuse aceluiași tratament fiscal ca și veniturile din acțiuni de către legislația statului al cărui rezident este societatea distribuitoare a dividendelor.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică, dacă beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind un rezident al unui stat contractant, are în celălalt stat contractant a cărui rezidentă este societatea plătitoare de dividende un sediu permanent sau o bază fixă, iar deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care se plătesc dividendele este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau de acea bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.

5. Când o societate rezidentă a unui stat contractant realizează profituri sau venituri din celălalt stat contractant, acel celălalt stat contractant nu poate percepe nici un impozit asupra dividendelor plătite de acea societate, cu excepția cazului în care aceste dividende sunt plătite unui rezident al aceluși celălalt stat contractant sau când deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un sediu permanent sau de o bază fixă situată în acel celălalt stat contractant, nici să supună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor nedistribuite ale societății, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite reprezintă, în totalitate sau în parte, profituri sau venituri care provin din celălalt stat contractant.

ARTICOLUL 11

Dobânzi

1. Dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Totuși aceste dobânzi pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, în conformitate cu legislația aceluși stat contractant, dar, dacă primitorul este beneficiarul efectiv al dobânzilor, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10% din suma brută a dobânzilor.

3. Independent de prevederile paragrafului 2, oricare dintre dobânzile menționate la paragraful 1 vor fi impozabile în statul contractant din care provin și în conformitate cu legislația aceluși stat contractant, dar, dacă primitorul este beneficiarul efectiv al dobânzilor, impozitul astfel stabilit nu va depăși 5% din suma brută a dobânzilor, dacă aceste dobânzi sunt plătite în legătură cu:

- a) vânzarea pe credit a oricărui echipament industrial, comercial sau științific; sau
- b) vânzarea pe credit a oricăror mărfuri de către o întreprindere către altă întreprindere; sau
- c) orice împrumut de orice fel acordat de o bancă.

4. Prin derogare de la prevederile paragrafului 2, dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant vor fi impozabile numai în acel celălalt stat contractant, dacă dobânzile sunt plătite în legătură cu:

a) o obligațiune, un efect public sau o altă obligațiune similară a guvernului primului stat contractant menționat; sau

b) un împrumut făcut, refinanțat, garantat sau asigurat ori un credit acordat, refinanțat, garantat sau asigurat:

- (i) în cazul României, de Banca Națională a României;
- (ii) în cazul Israelului, de Banca Israelului.

5. Termenul dobânzi, astfel cum este folosit în prezentul articol, indică veniturile din creanțe de orice fel, însoțite sau neînsoțite de garanții ipotecare sau de o clauză de participare la profiturile debitorului, și, în special veniturile din efecte publice și veniturile din obligațiuni sau titluri de

creanță, inclusiv primele și premiile legate de aceste efecte, obligațiuni sau titluri de creanță, precum și veniturile asimilate veniturilor din sume împrumutate, conform legislației fiscale a statului din care provin veniturile. Penalitățile pentru plata cu întârziere nu sunt considerate dobânzi în sensul prezentului articol.

6. Prevederile paragrafelor 1-3 nu se aplică, dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară o activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin dobânzile, printr-un sediu permanent situat acolo, sau exercită în acel celălalt stat contractant profesii independente, printr-o bază fixă situată acolo, iar creanța în legătură cu care se plătesc dobânzile este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau de acea bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.

7. Dobânzile se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este însuși acel stat contractant sau un rezident al aceluși stat contractant. Totuși, când plătitorul dobânzilor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care este legată creanța generatoare de dobânzi și aceste dobânzi se suportă de un asemenea sediu permanent sau de o asemenea bază fixă, aceste dobânzi se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

8. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma dobânzilor, ținând seama de creanța pentru care sunt plătite, depășește suma asupra căreia ar fi convenit plătitorul și beneficiarul efectiv, în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților va rămâne impozabilă conform legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 12

Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Totuși aceste redevențe pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, în conformitate cu legislația aceluși stat contractant, dar, dacă primitorul este beneficiarul efectiv al redevențelor, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10% din suma brută a redevențelor.

3. Termenul redevențe, astfel cum este folosit în prezentul articol, indică plăți de orice natură, primite pentru utilizarea sau dreptul de a utiliza orice drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv filmele de cinematograf, benzile video, filmele sau benzile folosite la emisiunile de radio sau de televiziune, asupra oricărui brevet de invenție, marcă de comerț, desen sau model, plan, software, formulă sau procedeu secret, ori pentru utilizarea sau dreptul de a utiliza un echipament industrial, comercial sau științific sau pentru informații referitoare la experiența câștigată în domeniul industrial, comercial sau științific.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică, dacă beneficiarul efectiv al redevențelor, fiind un rezident al unui stat contractant, are în celălalt stat contractant din care provin redevențele un sediu permanent sau o bază fixă situată în acel stat contractant, iar dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc redevențele este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau de acea bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.

5. Redevențele se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este însuși acel stat contractant sau un rezident al aceluși stat contractant. Totuși, când plătitorul redevențelor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care este legată obligația de plată a redevențelor și aceste redevențe se suportă de un asemenea sediu permanent sau de acea bază fixă, aceste redevențe se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și

o altă persoană, suma redevențelor, ținând seama de utilizarea, de dreptul sau de informația pentru care sunt plătite, depășește suma asupra căreia ar fi convenit plătitorul și beneficiarul efectiv în lipsa unor asemenea relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților rămâne impozabilă conform legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 13 Câștiguri din capital

1. Câștigurile provenind din înstrăinarea proprietății imobiliare, astfel cum este definită la paragraful 2 al art. 6, pot fi impuse în statul contractant în care este situată această proprietate.

2. Câștigurile provenind din înstrăinarea proprietății mobiliare care face parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau a proprietății mobiliare ținând de o bază fixă de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente, inclusiv câștigurile provenind din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere) sau a acelei baze fixe, pot fi impuse în celălalt stat contractant.

3. Câștigurile provenind din înstrăinarea navelor, a vapoarelor, a aeronavelor, a vehiculelor feroviare și rutiere exploatare în trafic internațional și a proprietății mobiliare necesare exploatarei acestor mijloace de transport sunt impozabile numai în statul contractant în care se află locul conducerii efective și centrale al întreprinderii.

4. Câștigurile provenind din înstrăinarea acțiunilor din portofoliul de capital al unei societăți a cărei proprietate este constituită, direct sau indirect, în special din proprietatea imobiliară situată într-un stat contractant, pot fi impuse în acest stat contractant.

5. Câștigurile din înstrăinarea oricărei alte proprietăți, alta decât cea la care se face referire în paragrafele 1-4, sunt impozabile numai în statul contractant în care este rezident cel care înstrăinează.

ARTICOLUL 14 Profesii independente

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din exercitarea unei profesii independente sau a altor activități independente cu caracter similar sunt impozabile numai în acest stat contractant, dacă nu dispune în mod obișnuit de o bază fixă în celălalt stat contractant pentru exercitarea activităților sale. Dacă dispune de o astfel de bază fixă, veniturile pot fi impuse în celălalt stat contractant, dar numai partea care este atribuibilă acelei baze fixe.

2. Expresia profesii independente cuprinde, în special, activitățile independente de ordin științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și exercitarea în mod independent a profesiei de medic, avocat, inginer, arhitect, dentist și contabil.

ARTICOLUL 15 Profesii dependente

1. Sub rezerva prevederilor art. 16, 18, 19, 20 și 21, salariile și alte remunerații similare, pe care un rezident al unui stat contractant le primește pentru o activitate salariată, sunt impozabile numai în acest stat contractant, în afară de cazul în care activitatea salariată este exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea este astfel exercitată, remunerația primită poate fi impusă în acel celălalt stat contractant.

2. Independent de prevederile paragrafului 1, remunerațiile pe care un rezident al unui stat contractant le primește pentru o activitate salariată exercitată în celălalt stat contractant sunt

impozabile numai în primul stat contractant menționat, dacă:

a) beneficiarul este prezent în celălalt stat contractant pentru o perioadă sau pentru perioade care nu depășesc în total 183 de zile în cursul anului fiscal vizat;

b) remunerațiile sunt plătite de o persoană sau în numele unei persoane care angajează și care nu este rezidentă a celuilalt stat contractant; și

c) remunerațiile nu sunt suportate de un sediu permanent sau de o bază fixă pe care cel care angajează o are în celălalt stat contractant.

3. Independent de prevederile precedente ale prezentului articol, remunerațiile primite de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată exercitată la bordul unei nave, vapor, aeronavă, vehicul feroviar și rutier exploatate în trafic internațional pot fi impuse în statul contractant în care este situat locul conducerii efective și centrale al întreprinderii.

ARTICOLUL 16

Remunerațiile membrilor consiliilor de administrație

Tantiemele, jetoanele de prezență și alte remunerații similare primite de un rezident al unui stat contractant, în calitatea sa de membru al consiliului de administrație al unei societăți rezidente în celălalt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

ARTICOLUL 17

Artiști și sportivi

1. Independent de prevederile art. 14 și 15, veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant în calitatea de artist de spectacol, cum ar fi artiștii de teatru, de film, de radio sau de televiziune, ori ca muzician sau ca sportiv, din activitățile personale desfășurate în această calitate în celălalt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Când veniturile în legătură cu activitățile personale desfășurate de un artist de spectacol sau de un sportiv în această calitate nu revin artistului de spectacol sau sportivului, ci unei alte persoane, acele venituri, independent de prevederile art. 7, 14 și 15, pot fi impuse în statul contractant în care sunt exercitate activitățile artistului de spectacol sau ale sportivului.

3. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, veniturile realizate de un artist de spectacol sau de un sportiv, care este rezident al unui stat contractant, din activitățile personale desfășurate în această calitate în celălalt stat contractant, sunt impozabile numai în primul stat contractant menționat, dacă activitățile în celălalt stat contractant sunt finanțate în totalitate sau în mod substanțial din fonduri publice ale primului stat contractant menționat și aceste activități sunt desfășurate în conformitate cu prevederile unui acord cultural bilateral încheiat între cele două state contractante.

ARTICOLUL 18

Pensii

Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al art. 19, pensiile și alte remunerații similare, plătite unui rezident al unui stat contractant pentru munca salariată desfășurată în trecut, sunt impozabile numai în acest stat contractant.

ARTICOLUL 19

Funcții publice

1. a) Remunerațiile, altele decât pensiile, plătite de un stat contractant unei persoane fizice în legătură cu serviciile prestate aceluia stat contractant, sunt impozabile numai în acel stat contractant.

b) Totuși astfel de remunerații sunt impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă serviciile sunt prestate în acel stat contractant, iar persoana fizică este un rezident al acelui stat contractant și dacă:

(i) este un național al acelui stat contractant; sau

(ii) nu a devenit un rezident al acelui stat contractant numai în scopul prestării serviciilor.

2. a) Orice pensii plătite de sau din fonduri create de un stat contractant unei persoane fizice pentru serviciile prestate acelui stat contractant vor fi impozabile numai în acel stat contractant.

b) Totuși astfel de pensii sunt impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă persoana fizică este un rezident și un național al acelui stat contractant.

3. Prevederile art. 15, 16 și 18 se vor aplica remunerațiilor și pensiilor plătite pentru serviciile prestate în legătură cu o activitate de afaceri desfășurată de un stat contractant.

ARTICOLUL 20

Profesori și cercetători

1. O persoană fizică care sosește într-un stat contractant în scopul de a preda sau de a desfășura cercetări la o universitate, la un colegiu sau la altă instituție de învățământ recunoscută în acel stat contractant și care este sau a fost, imediat anterior sosirii, un rezident al celuilalt stat contractant va fi scutită de impozit în primul stat contractant menționat asupra remunerațiilor primite pentru activitățile de predare sau de cercetare, pe o perioadă care să nu depășească 2 ani de la data primei sale sosiri în acest scop.

2. Prevederile paragrafului 1 al prezentului articol nu se aplică veniturilor din cercetare, dacă această cercetare nu este întreprinsă în interes public, ci, în special, în interesul particular al unei anumite persoane sau al unui grup de persoane.

ARTICOLUL 21

Studenti și stagiați

Sumele pe care le primește pentru întreținere, educare sau pregătire un student sau un stagiar, care este sau a fost, imediat anterior sosirii sale într-un stat contractant, rezident al celuilalt stat contractant, și care este prezent în primul stat contractant menționat, numai în scopul educării sau al pregătirii sale, nu vor fi impuse în acel stat contractant, cu condiția ca astfel de sume să provină din surse aflate în afara acelui stat contractant.

ARTICOLUL 22

Alte venituri

Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, indiferent de unde provin, care nu sunt menționate în articolele precedente ale prezentei convenții, sunt impozabile numai în acest stat contractant.

ARTICOLUL 23

Limitarea avantajelor

Autoritatea competentă a unui stat contractant poate, după consultări cu autoritatea competentă a celuilalt stat contractant, să refuze aplicarea avantajelor prezentei convenții oricărei persoane sau cu privire la orice tranzacție, dacă, potrivit opiniei sale, acordarea acestor avantaje ar constitui o folosire abuzivă a convenției față de scopurile urmărite de aceasta.

ARTICOLUL 24

Metode de eliminare a dublei impuneri

Dubla impunere va fi evitată astfel:

1. Impozitele plătite de rezidenții români în legătură cu veniturile sau cu capitalul impozabil în Israel, în conformitate cu prevederile prezentei convenții, vor fi deduse din impozitele române datorate în conformitate cu legislația fiscală română. Această deducere nu va depăși totuși cea parte a impozitului pe venit sau pe capital, astfel cum a fost calculat înainte de acordarea deducerii, corespunzătoare venitului sau capitalului care poate fi impus în acel celălalt stat contractant.

2. Sub rezerva legislației Statului Israel, referitoare la acordarea, drept credit asupra impozitului israelian, a impozitului plătit în orice țară, alta decât Statul Israel, impozitul român, plătit în legătură cu venitul realizat din România, va fi considerat ca un credit față de impozitul israelian plătit în legătură cu acel venit. Creditul nu va depăși totuși cea parte a impozitului israelian cu care venitul din surse aflate în România contribuie la totalitatea venitului supus impozitului israelian.

ARTICOLUL 25 Nediscriminarea

1. Naționali unui stat contractant, fie că sunt sau nu rezidenți ai statului contractant menționat, nu vor fi supuși în celălalt stat contractant nici unei impuneri sau obligații legate de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligația legată de aceasta, la care sunt sau pot fi supuși naționali acelui celălalt stat contractant, aflați în aceeași situație.

2. Impunerea unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant nu va fi stabilită în acel celălalt stat contractant în condiții mai puțin favorabile decât impunerea stabilită întreprinderilor acelui celălalt stat contractant, care desfășoară aceleași activități.

3. Nici o prevedere a prezentului articol nu va fi interpretată ca obligând un stat contractant să acorde rezidenților celui alt stat contractant orice deduceri personale, înlesniri și reduceri în scopuri fiscale, pe baza situației civile sau a responsabilităților familiale, pe care le acordă propriilor săi rezidenți.

4. Cu excepția cazurilor în care se aplică prevederile art. 9, ale paragrafului 8 al art. 11 sau ale paragrafului 6 al art. 12, dobânzile, redevențele și alte plăți, efectuate de o întreprindere a unui stat contractant unui rezident al celui alt stat contractant, vor fi deductibile, în scopul determinării profitului impozabil al acestei întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului stat contractant menționat.

5. Întreprinderile unui stat contractant, al căror capital este integral sau parțial deținut și controlat, în mod direct sau indirect, de unul sau de mai mulți rezidenți ai celui alt stat contractant, nu vor fi supuse în primul stat contractant menționat nici unei impuneri sau nici unei obligații legate de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligația legate de aceasta, la care sunt sau pot fi supuse întreprinderile similare ale primului stat contractant menționat.

6. În prezentul articol, termenul impunere se referă la impozitele de orice fel și de orice natură.

ARTICOLUL 26 Procedura amiabilă

1. Când un rezident al unui stat contractant consideră că măsurile luate de unul sau de ambele state contractante îi atrag sau îi vor atrage o impunere care nu este conformă cu prevederile prezentei convenții, el poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a acelor state contractante, să supună cazul său autorității competente a statului contractant al cărui rezident este. Cazul trebuie să fie prezentat celui alt stat contractant, în termen de 2 ani de la prima notificare a măsurii din care rezultă o impunere care nu este conformă cu prevederile convenției.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația îi pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să aducă o soluție satisfăcătoare, să rezolve cazul, pe calea unei înțelegeri amiabile, cu autoritatea competentă a celuilalt stat contractant, în vederea evitării unei impuneri care nu este conformă cu convenția. Orice înțelegere la care se ajunge va fi pusă în practică, indiferent de perioada de prescripție prevăzută în legislația internă a statelor contractante.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve, pe calea înțelegerii amiabile, orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării acestei convenții. Ele pot, de asemenea, să se consulte reciproc pentru eliminarea dublei impuneri în cazurile neprevăzute de convenție.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele, în scopul ajungerii la o înțelegere, în sensul paragrafelor precedente. Când, pentru a ajunge la o înțelegere, apare necesar un schimb oral de opinii, un astfel de schimb poate avea loc prin intermediul unei comisii formate din reprezentanți ai autorităților competente ale statelor contractante.

ARTICOLUL 27

Schimbul de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor face schimb de informații necesare aplicării prevederilor prezentei convenții sau ale legislației interne a statelor contractante, referitoare la impozitele vizate de convenție, în măsura în care impunerea pe care ele o prevăd nu este contrară prezentei convenții. Orice informație schimbată în acest mod va fi tratată ca secret și va fi divulgată numai persoanelor sau autorităților însărcinate cu stabilirea, încasarea, aplicarea sau urmărirea impozitelor care fac obiectul convenției.

2. Prevederile paragrafului 1 nu vor fi, în nici un caz, interpretate ca impunând unui stat contractant obligația:

a) de a lua măsuri administrative contrare legislației și practicii administrative a acelu sau a celuilalt stat contractant;

b) de a furniza informații care nu pot fi obținute pe baza legislației proprii sau în cadrul normal al practicii administrative a acelu sau a celuilalt stat contractant;

c) de a furniza informații care ar divulga orice secret comercial, de afaceri, industrial sau profesional, ori un procedeu comercial, ori informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

ARTICOLUL 28

Agenți diplomatici și funcționari consulari

Nici o prevedere a prezentei convenții nu va afecta privilegiile fiscale ale agenților diplomatici sau ale funcționarilor consulari, acordate în baza regulilor generale ale dreptului internațional sau în virtutea prevederilor unor acorduri speciale.

ARTICOLUL 29

Intrarea în vigoare

1. Prezenta convenție va fi ratificată în conformitate cu prevederile constituționale în vigoare în fiecare dintre statele contractante și va intra în vigoare în a 30-a zi după schimbul notelor prin care se atestă că ambele părți au adus la îndeplinire aceste prevederi.

2. Prevederile prezentei convenții se vor aplica:

a) cu privire la impozitele reținute la sursă, pentru suma veniturilor realizate la sau după data de 1 ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care convenția intră în vigoare;

b) cu privire la celelalte impozite pe venit, pentru acele impozite stabilite pentru orice an fiscal, începând la sau după data de 1 ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care

convenția intră în vigoare.

ARTICOLUL 30 Denunțarea

Prezenta convenție va rămâne în vigoare pe o durată nedeterminată. Fiecare stat contractant poate denunța convenția pe canale diplomatice până la data de 30 iunie a oricărui an calendaristic, începând din al 5-lea an următor celui în care convenția a intrat în vigoare. În acest caz aplicarea prezentei convenții va înceta să mai producă efecte la data de 31 decembrie a anului calendaristic în care s-a făcut denunțarea. În această situație, convenția își încetează aplicabilitatea:

a) cu privire la impozitele reținute la sursă, pentru suma veniturilor realizate la sau după data de 1 ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care s-a remis nota de denunțare;

b) cu privire la celelalte impozite pe venit, pentru acele impozite stabilite pentru orice an fiscal, începând la sau după data de 1 ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care s-a remis nota de denunțare.

Drept pentru care, subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă de către guvernele lor, au semnat prezenta convenție.

Întocmită la Ierusalim la 15 iunie 1997, în trei exemplare originale, fiecare în limbile română, ebraică și engleză, toate cele trei texte fiind egal autentice. În cazul oricăror divergențe de interpretare a prevederilor prezentei convenții, textul în limba engleză va prevala.